

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.28/2013/5.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság **Budapesten, a 2014. év január hó 29. napján** megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés vétsége és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. február 5. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.63/2013/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

II.r. vádlott cselekményét bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés vétségének (1978. évi IV. törvény 351. § (1) bekezdés) **minősíti**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r. és II.r. vádlottak** vonatkozásában **helybenhagyja**.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. február 5. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.63/2013/10. számú ítéletével **I.r. vádlottat** a Btk. 351. § (1) bekezdésébe ütköző, folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés vétsége miatt 60 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint pénzbüntetésre, és 1 évre a zászlósi rendfokozatba visszavetésre, **II.r. vádlottat** a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző, folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 60 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint pénzbüntetésre, és a törzsőrmesteri rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetés esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és a vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozta bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlottak terhére a velük szemben kiszabott pénzbüntetések súlyosítása érdekében. Fellebbezésének írásbeli indokolása szerint az elsőfokú bíróság helyesen mondta ki a vádlottak bűnösségét a vádban foglaltakkal egyezően, azonban az általa megállapított pénzbüntetés napi tétel száma nem

tükrözi kellően cselekményük társadalomra veszélyességét. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a vádlottakkal szemben súlyosabb pénzbüntetés kiszabását.

A vádlottak és védőjük felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. A védő csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben fellebbezését fenntartva védenői bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság feltételezésekre, és helytelen következtetésekre alapította ítéletének tényállását, és az általa megállapított bűncselekmények tényállási elemeinek megvalósulását nem indokolta. Véleménye szerint a tankolásról készült felvételeken nem látszik, és a tanúk sem tudtak arra vonatkozóan érdemben nyilatkozni, hogy mi volt a szolgálati gépjármű hátsó ülésén, és arra, hogy I.r. vádlott vételezett-e üzemanyagot a gépjármű üzemanyag tartáján kívül bármi más edénybe, mivel csupán annyi látszik, hogy I.r. vádlott a gépjármű utastere felé fordul a töltőpisztollyal. Amennyiben a másodfokú bíróság mégis bizonyítottnak látná a vádban írt cselekményt, a vádlottak büntetésének enyhítésére tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.284/2013/1. számú átiratában kiegészítéssel tartotta fenn az ügyészi fellebbezést. Indítványozta a tényállás kiegészítését azoknak a jogszabályoknak a felhívásával, melyet II.r. vádlott megszegett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság anyagi jogszabálysértően tévedett, amikor II.r. vádlott szolgálati bűncselekményét folytatólagosnak minősítette, mivel a II.r. vádlott szolgálati kötelezettségeit különböző időpontra vezényelt szolgálata során szegte meg, ezért álláspontja szerint cselekményének törvényes minősítése nem folytatólagos, hanem 2 rb. szolgálatban köteleességszegés vétsége. I.r. vádlott vonatkozásában egyetértett a cselekmény jogi minősítésével. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta, és II.r. vádlott cselekményének eltérő minősítésére, a vádlottakkal szemben súlyosabb, a napi tételek felemelésével történő pénzbüntetés kiszabására tett indítványt. II.r. vádlott tekintetében a felemelt pénzbüntetést halmazati büntetésként kérte kiszabottnak tekinteni.

A vádlottak védője a fellebbezést és annak írásbeli indokolását fenntartotta, indítványait megismételte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályait betartotta, a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta, és a vádlottak tagadásával szemben mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását.

A vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, és az elsőfokú katonai tanács az általa kihallgatott tanúk, valamint a megtekintett video felvétel alapján állapított meg marasztaló tényállást terhükre. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács bizonyítékokat értékelő

tevékenységéről számot adott, megindokolta álláspontját, érvelése nem ellentétes a logika szabályaival. Indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett. A másodfokú bíróság is egyetértett abban, hogy a jegyzőkönyvben rögzített videofelvétel megtekintése alapján nem lehetett más következtetést levonni mint azt, hogy I.r. vádlott nemcsak a szolgálati gépjármű üzemanyag tartályába, hanem máshová is tankolt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság a vádlottak felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ára figyelemmel a vádlottak cselekményének elbírálásakor azok elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit vette figyelembe, mivel e büntető anyagi jogszabályok kedvezőbbek a vádlottakra nézve. Az új Btk. 441. § (1) bekezdése a szolgálati visszaélést büntettként 3 évi szabadságvesztéssel rendeli fenyegetni.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése útján állapította meg ítéletének tényállását, a Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében megfogalmazott felülmérlegelés tilalmára figyelemmel a másodfokú bíróság nem értékelhette eltérően az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokat. Sem a vádlottak, sem pedig védőjük új tényre, illetve bizonyítékra nem hivatkoztak, nem merült fel az elsőfokú ítélet megalapozatlansága, illetve a másodfokú eljárásban további bizonyítás felvételének szükségessége.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, helyesen minősítette I.r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 351. § (1) bekezdésében írt szolgálati visszaélés vétségének. A vádlott szolgálatát felhasználva üzemanyagot szerzett meg jogellenesen, ezzel magának jogtalan előnyt, a rendőrségnek pedig jogtalan hátrányt okozott. Az elsőfokú bíróság okszerűen minősítette a vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetettnek az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdésére figyelemmel.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság **II.r. vádlott** cselekményének jogi minősítésekor, de nem értett egyet a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség indítványával sem.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az irányadó tényállás alapján nem a szolgálatban kötelességszegés vétsége, hanem az 1978. évi IV. törvény 351. § (1) bekezdésébe ütköző, bűnsegédként elkövetett szolgálati visszaélés vétsége róható a II.r. vádlott terhére. Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy II.r. vádlott szándékosan segítséget nyújtott I.r. vádlott tettesi magatartásának kifejtéséhez, amivel maga is bűncselekményt valósított meg. Az önvádra kötelezés tilalma miatt tehát nem volt elvárható tőle, hogy a szolgálatára vonatkozó rendelkezésekre

figyelemmel előjáróinak jelentést tegyen vádlott-társa és ezzel együtt saját bűncselekményének elkövetéséről. Magatartásával maradéktalanul megvalósította azonban a szolgálati visszaélés bűnsegédi alakzatát, amikor aktív segítő magatartást tanúsított amely bizonyíthatóan szándékerősítően hatott I.r. vádlottra cselekményének elkövetésekor.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a II.r. vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 351. § (1) bekezdésébe ütköző bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés vétségének minősítette.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontja helyes abban a tekintetben, hogy a szolgálatban kötelességszegés vétsége annyi rendbelinek minősül, ahány vezényelt szolgálathoz kötődik. Figyelemmel azonban arra, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint a II.r. vádlott cselekménye nem e bűncselekmény megállapítására alkalmas, az ügyészi indítvány II.r. vádlott cselekményének eltérő minősítésére nem vezethetett eredményre.

A másodfokú bíróság sem a vádlottakkal kiszabott büntetés enyhítése, sem pedig súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottakkal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetést, illetve katonai mellékbüntetést alkalmazott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetések napi tételének száma arányos a vádlottak terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, és a pénzbüntetés egy napi tételének összege pedig igazodik a vádlottak személyi, jövedelmi viszonyaihoz. A vádlottak cselekménye a rendfokozat tekintélyének sérelmével is járt, ezért a büntetési célok elérése érdekében szükséges annak alkalmazása. Figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott a cselekmény bűnsegéde, vele szemben helyesen alkalmazott enyhébb katonai mellékbüntetést az elsőfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság által megállapított büntetés tehát a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint alkalmas a büntetési célok elérésére, arra, hogy mind a vádlottakat, mind pedig másokat visszatartson hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az ítéletet egyebekben helyes indokainál fogva a fellebbviteli bíróság mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. év január hó 29. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással Pandur Ferenc r. törzsszázlós I. és Tar Szabolcs r. őrmester II.r. vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. év január hó 29. napján

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő